

V Bruseli 16. 2. 2016
COM(2016) 54 final

**SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU, RADE A EURÓPSKEMU
HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU**

**o uplatňovaní rozhodnutia 994/2012/EÚ, ktorým sa ustanovuje mechanizmus výmeny
informácií, pokiaľ ide o medzivládne dohody v oblasti energetiky medzi členskými
štátmi a tretími krajinami**

1. Úvod

V článku 8 rozhodnutia č. 994/2012/EÚ (rozhodnutie o medzivládnych dohodách)¹ sa stanovuje povinnosť Komisie predložiť Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tohto rozhodnutia. Predložením tejto správy sa plní uvedená povinnosť. Správa sa opiera o výsledky hodnotiacej správy pripojenej k posúdeniu vplyvu vypracovanej v rámci revízie rozhodnutia o medzivládnych dohodách. S touto revíziou sa počíta v európskej stratégii energetickej bezpečnosti z mája 2014² a stratégii energetickej únie z februára 2015³, v ktorých sa zdôrazňuje potreba úplného súladu dohôd členských štátov s tretími krajinami v oblasti energetiky s právom EÚ. Európska rada v rovnakej súvislosti vo svojich záveroch z 19. marca 2015 vyzvala, aby sa „zabezpečil plný súlad všetkých dohôd týkajúcich sa nákupu plynu od externých dodávateľov s právnymi predpismi EÚ, a to najmä posilnením transparentnosti takýchto dohôd a ich zlučiteľnosti s ustanoveniami EÚ v oblasti energetickej bezpečnosti“.

Rokovania s dodávateľmi energie v tretích krajinách si často vyžadujú politickú a právnu podporu vo forme uzatvorenia medzivládnych dohôd. O medzivládnych dohodách sa zvyčajne rokuje na dvojstrannej úrovni a často predstavujú základ pre detailnejšie obchodné zmluvy. Dodržiavanie niektorých ustanovení právnych predpisov EÚ týkajúcich sa vnútorného trhu s energiou a hospodárskej súťaže nie je vždy v obchodnom záujme dodávateľov energie z tretích krajín. Na členské štáty preto môže byť vyvíjaný nátlak, aby do medzivládnych dohôd s tretími krajinami zahrnuli regulačné ústupky. Takéto ústupky môžu ohroziť hladkú prevádzku a riadne fungovanie vnútorného trhu EÚ s energiou.

Európska rada v záujme riešenia tejto výzvy, ako aj v záujme zabezpečenia konzistentnosti v rámci vzťahov v oblasti energetiky s kľúčovými tretími krajinami vyzvala 4. februára 2011 členské štáty, aby od 1. januára 2012 informovali Komisiu o všetkých nových a existujúcich dvojstranných dohodách v oblasti energetiky, ktoré uzatvorili s tretími krajinami⁴. Prijatím rozhodnutia č. 994/2012/EÚ z 25. októbra 2012 (rozhodnutie o medzivládnych dohodách) sa reagovalo na túto požiadavku vytvorením mechanizmu výmeny informácií.

V rozhodnutí o medzivládnych dohodách sa medzivládna dohoda vymedzuje ako „právne záväzná dohoda medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi a tretími krajinami, ktorá má vplyv na prevádzku alebo fungovanie vnútorného trhu s energiou alebo na bezpečnosť dodávky energie v Únii“. Z tohto hľadiska sú vylúčené len medzivládne dohody týkajúce sa záležitostí, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti Zmluvy o Euratome⁵.

V tejto správe o uplatňovaní rozhodnutia o medzivládnych dohodách sa v súlade s článkom 8 rozhodnutia posudzujú najmä tieto skutočnosti:

- rozsah, v akom sa rozhodnutím o medzivládnych dohodách podporuje súlad medzivládnych dohôd s právom Únie a vysoká úroveň koordinácie medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o medzivládne dohody,

¹ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 994/2012/EÚ z 25. októbra 2012, ktorým sa ustanovuje mechanizmus výmeny informácií, pokiaľ ide o medzivládne dohody v oblasti energetiky medzi členskými štátmi a tretími krajinami, Ú. v. EÚ L 299, 27.10.2012, s. 13 – 17.

² COM(2014) 330 final.

³ COM(2015) 80 final.

⁴ Tento záver potvrdila Rada pre energetiku na svojom zasadnutí, ktoré sa konalo 28. februára 2011: „Zlepšená a včasná výmena informácií medzi Komisiou a členskými štátmi vrátane informovania Komisie zo strany členských štátov o ich nových a existujúcich dvojstranných dohodách s tretími krajinami v oblasti energetiky.“

⁵ Pre tieto medzivládne dohody sa v článku 103 Zmluvy o Euratome stanovuje osobitný postup *ex ante*.

- vplyv rozhodnutia o medzivládnych dohodách na rokovania členských štátov s tretími krajinami,
- primeranosť rozsahu pôsobnosti rozhodnutia o medzivládnych dohodách a postupov, ktoré sa v ňom stanovujú.

Táto správa sa týka uplatňovania rozhodnutia o medzivládnych dohodách od nadobudnutia jeho účinnosti 17. novembra 2012 a jeho vplyvu na medzivládne dohody oznámené pred týmto dátumom aj po ňom. V správe sa skúmajú kritériá zakotvené v usmerneniach pre lepšiu právnu reguláciu, a to: účinnosť, efektívnosť, súlad, relevantnosť a pridaná hodnota EÚ. Posudzuje sa v nej aj možnosť zjednodušenia súčasného rámca stanoveného rozhodnutím o medzivládnych dohodách.

2. Posúdenie

Od prijatia rozhodnutia o medzivládnych dohodách členské štáty oznámili Komisii 124 medzivládnych dohôd. Pokiaľ je to možné posúdiť, členské štáty splnili svoje oznamovacie povinnosti. Existujú však právne nezáväzné dohody⁶, buď podľa vymedzenia stanoveného v článku 2 rozhodnutia o medzivládnych dohodách, alebo v zmysle medzinárodného práva verejného, pre ktoré z platného rozhodnutia o medzivládnych dohodách nevyplýva žiadna oznamovacia povinnosť. Tieto dohody však môžu byť veľmi podrobné, pokiaľ ide o právne a technické špecifiká predmetnej otázky (napr. v súvislosti s projektmi energetickej infraštruktúry).

V rámci 124 oznámených medzivládnych dohôd:

- približne 60 % sa týkalo všeobecnej spolupráce v oblasti energetiky (najmä dvojstrannej spolupráce v oblasti energetiky medzi členskými štátmi EÚ a celým radom tretích krajín vrátane napr. Kuby, Vietnamu, Singapuru, Južnej Kórey, Indie alebo Číny). Ani jedna z týchto medzivládnych dohôd nevyvolala znepokojenie, a preto ani Komisia žiadnu z nich následne nekontrolovala,
- približne 40 % sa týkalo dohôd o dodávkach, dovoze alebo tranzite energetických produktov (ropy, plynu alebo elektrickej energie), alebo stanovenia pravidiel využívania plynových či ropných polí a dvojstranných alebo viacstranných dohôd o rozvoji infraštruktúry súvisiacej s energiou, pričom vo väčšine prípadov išlo o ropovody a plynovody.

Komisia vypracovala analýzu oznámených medzivládnych dohôd v poslednej kategórii a vyjadrila pochybnosti nad súladom 17 z nich s právnymi predpismi EÚ. Právne predpisy EÚ, o ktoré ide, sa týkajú predovšetkým ustanovení tretieho energetického balíka (napríklad oddelenia, stanovenia taríf a prístupu tretích strán vrátane nezávislosti národného regulačného orgánu) alebo práva EÚ v oblasti hospodárskej súťaže (zákaz segmentácie trhu prostredníctvom doložiek o mieste určenia).

Preto približne tretina oznámených medzivládnych dohôd týkajúcich sa dodávok energie alebo energetickej infraštruktúry vzbudila znepokojenie. V roku 2013 boli deviatim členským štátom zaslané listy týkajúce sa príslušných medzivládnych dohôd, v ktorých boli štáty vyzvané, aby zmenili alebo ukončili sporné medzivládne dohody s cieľom napraviť zistený nesúlad.

⁶ Ide napríklad o memorandá o porozumení, vyhlásenia o zámere alebo politické vyhlásenia.

2.1 Účinnosť

K dnešnému dňu sa žiadnemu členskému štátu nepodarilo ukončiť nevyhovujúce medzivládne dohody, ani rokovaním dosiahnuť ich zmenu⁷. Dôvodom je najmä zložitý právny stav, ktorý vznikne po podpise medzivládnej dohody s treťou krajinou. Presnejšie, keď členský štát uzatvorí medzivládnu dohodu, ktorá je záväzná v zmysle medzinárodného práva verejného a ktorá neobsahuje doložku o ukončení alebo pozastavení, pre dotknutý členský štát je z právneho hľadiska takmer nemožné, aby bez súhlasu tretej krajiny vypovedal medzivládnu dohodu v krátkom čase a pred skončením pôvodnej lehoty jej platnosti. To isté platí v prípade opätovného prerokovania medzivládnej dohody, pri ktorom sa vyžaduje súhlas tretej krajiny. To následne zásadným spôsobom obmedzuje výkon právomocí Komisie, dokonca aj vtedy, ak by sa začalo konanie o nesplnení povinností.

Pokiaľ ide o medzivládne dohody podpísané po nadobudnutí účinnosti rozhodnutia o medzivládnych dohodách, Komisii bola oznámená len jedna medzivládna dohoda. Preto v tejto fáze nie je možné vyvodiť žiadne všeobecné závery týkajúce sa účinnosti rozhodnutia o medzivládnych dohodách pri zabezpečovaní súladu medzivládnych dohôd prijatých po roku 2012 s právom Európskej únie.

Od prijatia rozhodnutia o medzivládnych dohodách členské štáty neoznámili Komisii žiadne rokovania o medzivládnych dohodách. Je však jasné, že členské štáty udržiavajú kontakty s tretími krajinami týkajúce sa infraštruktúry a súvisiacich dodávok komodít. V tejto súvislosti Komisia nie je schopná posúdiť, do akej miery členské štáty a tretie krajiny prijali politické záväzky (napr. vo forme memoranda o porozumení, výmeny nót alebo vyhlásení o zámere).

Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že ustanovenia platného rozhodnutia o medzivládnych dohodách nevedli k transformácii uzavretých medzivládnych dohôd, ktoré nie sú v súlade s právnymi predpismi EÚ, na také dohody, ktoré by s nimi boli v súlade. Hlavnou príčinou je predovšetkým skutočnosť, že kontrola zlučiteľnosti stanovená v rozhodnutí o medzivládnych dohodách sa vykonáva *ex post*. Ustanovenia platného rozhodnutia o medzivládnych dohodách nemali priamy vplyv ani na rokovania členských štátov s tretími krajinami. Preto sa rozhodnutie o medzivládnych dohodách vo svojej súčasnej podobe nepovažuje za účinné.

2.2 Efektívnosť

Nie je možné empiricky posúdiť, či dokonca modelovať náklady vyplývajúce z platného rozhodnutia o medzivládnych dohodách. Skutočnosť, že kontrola zlučiteľnosti medzivládnych dohôd s právnymi predpismi EÚ sa vykonáva *ex post*, však vedie k niekoľkým úvahám týkajúcim sa kvality.

Pokiaľ ide o vyhovujúce medzivládne dohody a medzivládne dohody o všeobecnej dvojstrannej spolupráci v oblasti energetiky, ktoré sa netýkajú žiadneho aspektu práva EÚ, z rozhodnutia o medzivládnych dohodách nevyplývajú členským štátom žiadne priame náklady, okrem administratívnych nákladov, ktoré sú spojené s oznamovaním medzivládnych dohôd v rámci súčasného mechanizmu výmeny informácií. Tieto administratívne náklady sú

---

⁷ Treba uviesť, že v niektorých prípadoch sa medzivládna dohoda prestane uplatňovať, pretože medzičasom uplynula pôvodná lehota jej platnosti alebo neboli včas splnené osobitné podmienky stanovené v dohode.

veľmi obmedzené, keďže medzivládne dohody je možné nahráť elektronicky a neboli stanovené žiadne požiadavky na členské štáty týkajúce sa prekladov.

Na druhej strane z medzivládnej dohody, ktorá je posúdená *ex post* ako nezlučiteľná s právnymi predpismi EÚ, vyplynú dodatočné priame a nepriame náklady. Zahŕňajú priame náklady súvisiace s orgánmi verejnej moci, ako sú napríklad administratívne náklady i) Komisie v súvislosti s interným rozhodovaním a komunikáciou s dotknutým členským štátom (štátmi) a ii) členského štátu (členských štátov) aj Komisie v prípade prijatia nadväzujúceho opatrenia zo strany Komisie, ako je napríklad štruktúrovaný dialóg s členskými štátmi alebo konanie o nesplnení povinnosti. Členské štáty môžu okrem toho znášať náklady na súdne spory súvisiace s medzivládnymi dohodami bez doložky o vypovedaní, keďže vtedy tretia krajina môže požadovať náhradu pre neuplatňovanie príslušnej medzivládnej dohody pred medzinárodným rozhodcovským súdom.

Okrem toho môžu vzniknúť nepriame náklady vnútroštátnym orgánom a podnikom zapojeným do projektov infraštruktúry. Súvisia so zrušením, s pozastavením alebo omeškaním projektov infraštruktúry, pri ktorých z posúdenia *ex post* vyplynie, že právny rámec je nezlučiteľný s právnymi predpismi EÚ, ak už fyzická infraštruktúra bola sčasti vybudovaná a/alebo už vznikli náklady.

Pokiaľ ide o doterajšie prínosy súčasného systému, dalo by sa očakávať, že vyplývajú zo zvýšenej miery súladu medzivládnych dohôd s právnymi predpismi EÚ, ktorá je dôsledkom očakávania strán uzatvárajúcich dohodu alebo skutočnosti, že dohoda je neskôr podrobená posúdeniu *ex post*. Hospodárske prínosy dohôd, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi EÚ, sa týkajú:

- vyššej právnej istoty, čo je priaznivé pre investície. To platí najmä pre medzivládne dohody týkajúce sa infraštruktúry, ktoré majú poskytnúť právnu a regulačnú istotu pre projekty zahŕňajúce vysokú úroveň investícií. Väčšia právna istota je osobitne dôležitá v prípade, keď sa na jednu dohodu o tranzite/o jednom projekte infraštruktúry vzťahuje niekoľko dvojstranných medzivládnych dohôd,
- dobre fungujúceho vnútorného trhu s energiou bez segmentácie na vnútroštátnej úrovni a so zvýšenou konkurenciou,
- vyššej transparentnosti, pokiaľ ide o bezpečnosť dodávok energie vo všetkých členských štátoch, čo môže následne zabrániť zbytočným investíciám a/alebo nedostatkom v infraštruktúre,
- posilnenia spolupráce medzi členskými štátmi navzájom a medzi členskými štátmi a Komisiou, čo môže pomôcť EÚ, aby voči tretím krajinám vystupovala jednotne a konzistentne, a tým posilnila svoju vyjednávaciu silu pri rokovaníach o energetike.

Na záver sa dá konštatovať, že rozhodnutie o medzivládnych dohodách možno považovať za primerane efektívne. Náklady súvisiace s platným rozhodnutím o medzivládnych dohodách sú celkovo odôvodnené pomernými prínosmi, ktoré rozhodnutie prináša tým, že zabezpečuje fungovanie a integritu vnútorného trhu s energiou a prispieva k bezpečnosti dodávok. Rozhodnutie o medzivládnych dohodách by však mohlo byť efektívnejšie, keby sa kontrola zlučiteľnosti, ktorú stanovuje, vykonávala *ex ante*. Tým by sa značne zvýšila právna istota a predišlo by sa vzniku nákladov pre členské štáty a Komisiu.

2.3 Súdržnosť

Rozhodnutie o medzivládnych dohodách je súdržné s viacerými opatreniami prijatými na úrovni EÚ s cieľom zlepšiť fungovanie trhu EÚ s energiou a zvýšiť energetickú bezpečnosť EÚ. Bolo vypracované v roku 2012 a dopĺňa sa ním nariadenie o opatreniach na zaistenie bezpečnosti dodávky plynu prijaté v roku 2010⁸. Okrem toho preskúmanie platného rozhodnutia o medzivládnych dohodách je jedným z cieľov energetickej únie. Význam cieľov, ktoré sa majú dosiahnuť prostredníctvom rozhodnutia o medzivládnych dohodách, zdôrazňuje aj jedna z piatich vzájomne sa posilňujúcich dimenzií energetickej únie: energetická bezpečnosť, solidarita a dôvera.

Celkovo je rozhodnutie o medzivládnych dohodách v plnej miere súdržné s ostatnými iniciatívami v rámci stratégie energetickej únie, ktoré majú podobné ciele.

2.4 Relevantnosť

Významné **projekty infraštruktúry** sa naďalej spoliehajú na verejnú podporu vo forme medzivládnych dohôd, ktoré budú musieť byť schválené alebo predĺžené v nadchádzajúcich rokoch.

Pokiaľ ide o dodávky plynu, v roku 2014 predstavoval podiel plynu vedeného potrubím 90 % z celkového dovozu z tretích krajín. Väčšina plynovodov spájajúcich EÚ s obchodnými partnermi bola uvedená do prevádzky od konca sedemdesiatych rokov do konca deväťdesiatych rokov minulého storočia. Pokiaľ ide o ropu, 90 % dovozu surovej ropy do EÚ sa prepravuje po mori a len 10 % cez potrubnú infraštruktúru⁹, pri ktorej by mohli realizátori projektov vyžadovať podpísanie medzivládnej dohody. Pokiaľ ide o elektrickú energiu, podiel čistého dovozu do EÚ na hrubej výrobe elektriny je pre štáty EÚ-28 menší ako 1 %¹⁰. Niektoré izolované elektrické systémy v EÚ (najmä v pobaltských členských štátoch) sú podobne ako pri surovej rope do veľkej miery závislé od elektrickej energie dovážanej prostredníctvom káblov z tretích krajín¹¹. Tak ako pri plyne a rope aj v tomto prípade bola príslušná pripájacia infraštruktúra vybudovaná pred niekoľkými desaťročiami. Súhrne možno konštatovať, že veľká časť komodity na úrovni celej EÚ (v prípade plynu) alebo kritický podiel komodity pre konkrétne členské štáty EÚ (v prípade elektrickej energie a ropy) sa dováža do EÚ z tretích krajín prostredníctvom fyzického prepojenia.

Realizácia projektov týkajúcich sa infraštruktúry sa zakladá na komplexných zmluvných dohodách medzi navrhovateľmi projektov, ktoré sú často doplnené jednou alebo viacerými dohodami medzi vyrábajúcimi, tranzitnými a cieľovými krajinami. Vzhľadom na dlhé obdobie platnosti mnohých medzivládnych dohôd sa v súvislosti s ich obnovovaním a oznamovaním prejavuje cyklický efekt. Preto zo skutočnosti, že Komisii bola od roku 2012 oznámená len jedna medzivládna dohoda, nevyplýva, že jej v budúcnosti nebudú oznámené nové medzivládne dohody. Okrem toho nie je dôležitý počet oznámených medzivládnych dohôd, ale význam projektov, ktorých sa týkajú, a ich súlad s právom EÚ. Pokiaľ ide o predĺženie platnosti medzivládnych dohôd pre staršiu infraštruktúru, pôvodné riziká

---

⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 994/2010 o opatreniach na zaistenie bezpečnosti dodávky plynu, Ú. v. EÚ L 295, 12.11.2010, s. 1.

⁹ Veľa rafinérií v Pobaltí a strednej Európe sa v rôznej miere spolieha na ropovod Družba spájajúci uvedené regióny s ťažobnými poľami v Ruskej federácii.

¹⁰ Zdroj: Ročné údaje Eurostatu.

¹¹ Napríklad Chorvátsko, Litva a Lotyšsko dovážajú viac ako 20 % svojej elektrickej energie.

súvisiace s výstavbou sa už mohli zmierniť, čo znamená, že v súčasnosti je možno ešte dôležitejšie posúdiť súlad medzivládnych dohôd s právom Únie.

Predpokladá sa, že závislosť EÚ od dovozu zostane v najbližších dvoch desaťročiach stabilná alebo sa zvýši¹² (pre palivá, technológie a iné materiály). Napriek tomu, že v najbližších rokoch sa očakáva vybudovanie len obmedzeného počtu nových energetických koridorov, potenciál novej infraštruktúry, ktorý je obsiahnutý v každom z nich, by mohol ovplyvniť celý európsky trh s energiou. Je preto dôležité, aby medzivládne dohody súvisiace s touto infraštruktúrou boli v súlade s právom EÚ a európskou politikou diverzifikácie. Okrem toho sa pri nových projektoch týkajúcich sa infraštruktúry zvyšuje množstvo otázok, ktoré sa v medzivládnych dohodách obvykle upravujú. Keďže energetické trasy sa predlžujú, zvyšuje sa aj počet, právna hierarchia a zložitosť medzivládnych dohôd¹³. Pokiaľ ide o palivá, hlavnou otázkou, ktorú môžu riešiť len vlády, je zodpovednosť, a takmer na všetky sieťové pripojenia sa vzťahujú dvojstranné alebo mnohostranné medzivládne dohody. V súvislosti s touto zvyšujúcou sa komplexnosťou pretrváva význam medzivládnych dohôd, najmä pokiaľ ide o prípadný vývoj nových energetických projektov v rámci európskej politiky energetickej diverzifikácie.

Pokiaľ ide o **medzivládne dohody týkajúce sa nákupu energetických komodít**, za posledné desaťročie sa zmenil spôsob, akým sa tieto komodity dovážajú na vnútorný trh EÚ. Pokiaľ ide o plyn, uprednostňované spôsoby stanovenia cien sa zmenili zo zmlúv dlhodobo indexovaných na ropu na trhový mechanizmus, t. j. na stanovenie cien podľa uzlov. Všeobecný posun smerom k trhovu orientovaným mechanizmom stanovenia ceny plynu však zakrýva rozdiely, ktoré existujú medzi jednotlivými členskými štátmi EÚ. Zatiaľ čo situácia v členských štátoch v strednej a severozápadnej Európe odráža všeobecný trend, iné regióny EÚ, napríklad Pobaltie a juhovýchodná Európa, zatiaľ neprešli na stanovovanie cien podľa uzlov.

Na základe uvedených skutočností Komisia usudzuje, že medzivládne dohody budú naďalej zohrávať kľúčovú úlohu v odvetví energetiky v EÚ. Rozhodnutie o medzivládnych dohodách je teda stále relevantné, musí sa však prispôbiť meniacej sa povahe dodávok energie a trás.

2.5 Pridaná hodnota EÚ

Situácia v členských štátoch z hľadiska energetickej bezpečnosti je naozaj rôzna. Najmenej zraniteľné oblasti Európy sú tie, v ktorých sú dostupné dodávky zo značného počtu rôznych zdrojov a trás a v ktorých existuje funkčný a likvidný veľkoobchodný trh. Najzraniteľnejšie oblasti často trpia nedostatkom infraštruktúry potrebnej na to, aby umožnila využitie diverzifikovanej základne pre dodávky i vytvorenie fungujúceho trhu. Zatiaľ čo likvidné trhy existujú iba v obmedzenom počte krajín, dopyt týchto krajín sa podieľa na celkovej spotrebe zemného plynu v EÚ približne 80 %.

Odlišná situácia v jednotlivých členských štátoch znamená, že rôzne členské štáty majú rôznu vyjednávaciu silu voči tretím krajinám a sú v rôznej miere vystavené vonkajšiemu tlaku.

---

12 https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/trends_to_2050_update_2013.pdf, s. 49. Pre viac informácií pozri posúdenie vplyvu v rámci revízie rozhodnutia o medzivládnych dohodách, s. 43.

13 Napríklad sieťové pripojenie z Baku do EÚ pod záštitou iniciatívy južného koridoru zahŕňa 20 rôznych dohôd, pričom viac ako polovica z nich sú medzivládne dohody a dohody s hosťiteľskými vládami (t. j. dohody medzi vládami a spoločnosťami).

Z postupnej integrácie energetickej infraštruktúry a trhov a výsledného spoločného využívania externých dodávateľov vyplýva, že základné politické rozhodnutia v oblasti energetiky prijaté jedným členským štátom by sa mali prediskutovať so susednými krajinami. To isté platí, pokiaľ ide o vonkajší rozmer energetickej politiky EÚ. Rozhodnutie o medzivládnych dohodách zohráva kľúčovú úlohu pri prepájaní vonkajšieho rozmeru energetickej politiky (keďže sa týka dohôd s tretími krajinami) a vnútorného rozmeru (keďže ustanovenia v medzivládnych dohodách, ktoré nie sú v súlade s právom EÚ, majú negatívny vplyv na fungovanie vnútorného trhu s energiou).

Rozhodnutie o medzivládnych dohodách má preto jasnú pridanú hodnotu EÚ, keďže posilňuje spoluprácu a transparentnosť na úrovni EÚ a prispieva k fungovaniu vnútorného trhu s energiou a bezpečnosti dodávok.

2.6 Zjednodušenie

V platnom rozhodnutí o medzinárodných dohodách sa stanovuje pomerne jednoduchý mechanizmus výmeny informácií. Hlavná administratívna záťaž členských štátov sa týka postupu oznamovania. Medzivládne dohody je možné nahrať elektronicky a neboli stanovené žiadne požiadavky na členské štáty týkajúce sa prekladov. Skôr než o zjednodušení možno uvažovať o vyjasnení. V článku 3 platného rozhodnutia o medzivládnych dohodách sa stanovuje termín na predloženie existujúcich medzivládnych dohôd na 17. február 2013. Keďže toto už neplatí, malo by sa objasniť, že lehota deviatich mesiacov na vykonanie posúdenia *ex post* sa vzťahuje na všetky nové medzivládne dohody uzatvorené po nadobudnutí účinnosti rozhodnutia o medzivládnych dohodách.

V platnom rozhodnutí o medzivládnych dohodách existuje len obmedzený potenciál na zjednodušenie. Mohlo by sa však zaviesť vysvetlenie týkajúce sa termínu predkladania medzivládnych dohôd uzatvorených po nadobudnutí účinnosti predmetného rozhodnutia.

3. Závěry

Táto správa vychádza zo skúseností, ktoré Komisia získala od nadobudnutia účinnosti rozhodnutia o medzivládnych dohodách v roku 2012 a v rámci hĺbkovej analýzy 124 medzivládnych dohôd oznámených v tejto súvislosti. Splňa sa ňou povinnosť Komisie posúdiť rozhodnutie o medzivládnych dohodách, stanovená v článku 8 uvedeného rozhodnutia.

Rozhodnutie o medzivládnych dohodách v jeho súčasnej podobe sa nepovažuje za účinné. Súčasná ustanovenia (najmä kontrola zlučiteľnosti vykonávaná *ex post*) nevedli k transformácii nevyhovujúcich medzivládnych dohôd na dohody, ktoré by boli v súlade s právnymi predpismi EÚ, a nemali ani priamy vplyv na rokovania členských štátov s tretími krajinami. Dobrovoľne nebol predložený žiadny návrh medzivládnej dohody na kontrolu *ex ante*.

Pokiaľ ide o **efektívnosť** a najmä aspekty nákladov a pomeru nákladov a prínosov, rozhodnutie o medzivládnych dohodách sa považuje za primerane efektívne. Najmä náklady spojené s platným rozhodnutím o medzivládnych dohodách sú odôvodnené jeho prínosmi, keďže je zárukou fungovania vnútorného trhu s energiou a prispieva k bezpečnosti dodávok. Rozhodnutie o medzivládnych dohodách by však mohlo byť efektívnejšie, keby sa kontrola zlučiteľnosti, ktorú stanovuje, vykonávala *ex ante*. Tým by sa významne posilnila právna istota a predišlo by sa značným nákladom.

Rozhodnutie o medzivládnych dohodách je **v plnej miere súdržné** s ostatnými iniciatívami a legislatívnymi aktmi EÚ.

Pokiaľ ide o **relevantnosť**, rozhodnutie o medzivládnych dohodách bude naďalej zohrávať kľúčovú úlohu v odvetví energetiky v EÚ. Rozhodnutie je teda relevantné, ale musí sa prispôbiť meniacemu sa charakteru trás a dodávok energie.

Rozhodnutie o medzivládnych dohodách má jasnú **pridanú hodnotu EÚ**, keďže sa ním posilňuje spolupráca a transparentnosť na úrovni EÚ a prispieva k fungovaniu vnútorného trhu s energiou a bezpečnosti dodávok.

Pokiaľ ide o **zjednodušenie**, mohla by sa vysvetliť lehota predkladania medzivládnych dohôd uzatvorených po nadobudnutí účinnosti rozhodnutia o medzivládnych dohodách.

Z celkových záverov tejto správy vyplýva, že postupy stanovené v platnom rozhodnutí o medzivládnych dohodách nie sú úplne vhodné, pričom hlavnou procesnou otázkou v tejto súvislosti je skutočnosť, že kontrola zlučiteľnosti sa vykonáva *ex post*.